

ODŁĄCZANIE (2) *sb n*

L sg odłączaniu (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Sprawianie, aby zmieszane ze sobą rzeczy niejednorodne znalazły się osobno [czego od czego] (1) : FAllopi [...] przyładę á właność [!]* wody odłączał: gdyż siárká/ háłun/ witríól/ fálétrá/ kámphorá/ náphá [!]/ merkuryuř/ ímák y wónią z siebie dádzą: á w tym odłączaniu duchów/ y części lubtylnieyfzych/ od tych co zořtawáią ná dnie grubřzych/ iefli zořtał popiół/ íól/ siárká/ álbo który kruřzec/ tám pokázác muřzą. *Oczko 11.*

2. *Wybieranie dla jakiegoř celu [czego] (1) : wczymefmy Cię ciądzali? Wdzieięćinach y w (odłączaniu) pierwizn [decima et oblatione]. BudBib Mal 3/8.*

Cf **ODŁĄCZAĆ**

ZZa